

Polgármesteri köszöntő

Tisztelt Böszörményi Polgár! Tisztelt Olvasó!

Köszöntöm Önt jeles ünnepünkön, Hajdúböszörmény Város Napján!

Négyszázhet éve, szeptember 13-án kelt Nagyváradon Báthory Gábor nagyságos fejedelem kiváltságlevele, amely a kállói hajdúkat Kálló tízezer holdja helyett -100.000 forint „felülfizetésével” a fejedelem javára - Böszörmény 40 ezer holdja birtokába juttatta. A hajdúk rátelepültek az új lakóhely gyér népességére, hamarosan megszerezték Zelemér, Szentgyörgy és Vid birtokait is. Ez a lakóhelycsere sikeres vállalkozás volt, azonban ára is magas volt: délebbre, a török hódoltság határára kerültek, a Partium védelmére. A hajdúk karddal és hűséggel szereztek kollektív nemességet Bocskai István fejedelem szabadságharcában, s kapták meg Kállót a megtelepedésre, s fegyverrel és vérükkel szolgálták az erdélyi fejedelmeket, munkájukkal gazdagították közösségüket és a „Kishazát” Böszörményben is. Báthory Gábor fejedelem pontosan tudta, hogy a harcban, hűségben és munkában próbált hajdúk áttelepülése szükségszerű lépés a megmaradt ország védelmére.

Petőfi Sándor „A nép” című versében épp ezt a kettős feladatot emelte ki, amikor így írt: „Egyik kezében ekeszarva, / Másik kezében kard, / Így látni a szegény jó népet, / Így ont majd vért, majd verítéket, / Amíg csak élte tart.” Valóban, védték a hazát a portyázó törökkel szemben, számos csatamezőn estek el, sebesültek meg, de az egymást követő generációik megoltalmazták hazánk észak-keleti csücskét az iszlám hódítástól. Őseink több, mint négyszáz évig megtartották és gazdaggá tették a várost, amelyet mi örököltünk. Örököltük őseink hitét, a keresztény szellemet és értékeket, a küzdeni tudás képességét, a harcos kitartását és önfeláldozását, a család megbecsülését, a tudás és megismerés folytonos szükségérzetét. Örököltük a böszörményi határ kiváló termőföldjét, erdeit, legelőit, a termőföld ismeretét, a környezetünk, a természet megbecsülését, a közös hajdú-sorsunk és szabadságunk vállalását. Minden nemzedék gazdagabbá tette a várost, újabb és újabb értékeket halmoztak fel: templomok, iskolák, új utcák és terek, középületek épültek, egyre szebbé, emberibbé, élhetővé vált városunk.

Nem kívülről érkeztek idegenek, és formálták a város arculatát, a böszörményi polgár keze munkája, kitartása, értelme, a város iránti szeretete emelte a várost és kultúráját a nagyvárosok rangjára, tette híressé szerete Európában Siilinjärvitől Montesilvanoig, Valdajtól Krasnik-ig, Gyergyóalfalutól Trogirig.

Holló Barnabás „Bocskai István” emlékműve örök mementó a város agóráján. A Kiss István alkotta hét hajdú-város Bocskai téri szobra, a „Táncoló hajdúk” még a zord időkre, véres csatákra, a szilaj hajdú-legényekre emlékeztetnek minket. A Kosina László által alkotott Kálvin téri „Őseink” kettős szoboralak a harc és bátorság, a tudás és béke négyszáz éves együttélését szimbolizálja. Az utóbbi száz évben Hajdúböszörmény lakossága is megélt két világéget, forradalmat és rendszerváltást: Gách István I. világháborús emlékműve, Varga Imre II. világháborús emlékműve, az 1956-ra figyelmeztető Dávid-ja városunk áldozataira hívja fel a figyelmet. A szobrok/emlékművek „jelek” nem csak ünnepekben, de a mindennapokban is. Az itt élő ember böszörményi, hajdú és magyar identitását erősíti, eleveníti meg. Városunk a hű emlékezés városa is, számtalan emlékmű, emléktábla, szobor szólít meg mindennapi utunkon, s mondja el, kik vagyunk, kik voltak az őseink, mivel tartozunk a Hazának, a Városnak.

Ma a munkában, gazdaságban, a böszörményiek szorgalmában, a jövőért történő

közös gondolkodásban, az egyre szélesedő lakossági jó ellátásban, tanulásban és tudásban, műveltségben, a településünk folytonos szebbé válásában érzékeljük az összetartozás tudatát, azt, hogy harmincegyezer száz szív egyszerre dobban.

Huszonhét évvel a rendszerváltás után új veszélyek támadnak, félelmet keltő felhők gyülekeznek fölöttünk: apáink öröksége, városunk keresztény alapú értékrendje, nyelvünk és kultúránk tűnhet el a modern kori népvándorlás áradatában. Legyünk éberek, ne legyen hiábavaló őseink elfolyt vére, négyszáz év szorgos munkája! Kötelességünk, hogy gazdagabb várost, értékeket megtartó Hajdúböszörményt adjunk át gyermekeinknek, unokáinknak!

Kiss Attila
polgármester